

محمد مهدي سيديق كهريم پوور

نه نه نه

... وه نووسيبووت: "هموو شتيك دهنوانی له دوو چاوهوه
دهست پی بکا. نهری هموو كهسی دهنوانی له دوو چاوهوه
بروانيته دنيا. نهری توش له دوو چاوهوه دهستت پی كرا.
نهری كه نووقابوو، با توش لای خوټ بلی، كه نهوه من
نهبووم، بهلام لهم ژيانه داموويهی كه تووشم به تووشتهوه
بوو تو له گشت. كات و ساتهكانی ژيانمان بوويت. دهمزانی.
دهمزانی بولای منیش نهبی بولای كورهكهمان دييتهوه.
هاتييهوه. نهوشهوه كه مانگ چوارده بوو هاتی. تهقهت له
درگهكه كرد. من دهرگهكه نهكردبووهوه. دهمزانی توی. تو
هاتبوويته ژوور. درگاكه م پيوه دابوو، هاتبوويت و بهرگه
سوورهكهت كه سهرتاپای داپوشيبووی له ژير سيټبهري
ديوارهكهدا ددرهوشاوه. هاتبوويت و مانگ خهرمانه
دابوو."

من؟ من چون پيت بليم؟! من هيچ هزم له بهرگی سوور

دو
نه
نه

نييه. چۆن بۆت بنووسم؟! تەنانەت قينم لە گۆرەوى سوورە. قەت سەرتاپا سوورم نەپۆشيوە. تۆ بۆت دەنووسيم، بۆ دەتووسى؟ "هەموو هەولم ئەو بوو تۆ وەبينم و لە شوينىكى ناديارا لە هالاي هەناسەكانت چيژ بەرم. لەو چوارچيۆه تەسكە بيتە دەرو بەيەكەو ئەوارە روو بەيەنە سوورايى سەرووى كيوەكەى بەرانبەرمان و ئاخري تيشكى هەتاو لە سەرووى سەرمانەو تپەرى و تۆ كورەكەمان لە باوشت توند بەكەى و من بمهەوى لیت بسينم و تۆ نەمدەيتى" بەو جۆرەى دەليى: "لە چوارچيۆه يەكدا هەميشە لە بەرامبەرماى."

من؟ لە راستيدا بوونم نەبوو. بووم؟ نەم بوو، تۆ دەتويست بيم و نەبوون. تۆ دەتويست، بيم و نەبووم تا بيم، تۆ دەتويست بەرگى سوور بپۆشم نەبووم تا بپيۆشم، تۆ دەتويست، باوكى مندالەكەت بم، من نەبووم تا باوكيەتى بەكم. من نەبووم تا تۆ ژنم بيت. من نەبووم تا هالاي دەم هەلمزى. من نەبووم تا لەگەلتا بچم بۆ مالى خوشكت و لەوى فيرى قسە بكرىت، من نەبووم تا شەرم پى بەكەى. من نەبووم تا لیت بەم و لەشت تووشى ئازار بيت. من نەبووم تا مانت لى بگرم. من نەبووم تا بويەكانت تيكەل كەم. من نەبووم تا بوومەكانت هەلقليشينم و ئەو مالهى وا تيدا تەواوت كردبوو دارمى، من نەبووم تا ديوارەكەت لە بۆنى من پرېى. من نەبووم تا خەو چاوه تەنراوەكانت نەگریتە خۆ. تۆ هەر لەخۆو منت ديبوووە. هەر لەخۆو منت سازاندبوو. تۆ زۆر ساويلكانە منت سازاند، تۆ داىك و باوكت بۆ دابين نەكردم، نەكا بينە خەسوو و خەزوروت، تۆ ژنى من نەبووى تا ئەوان هيجى تۆ بن. تۆ دەتوانى هاوشاريەك يان هاوئيشتمانيەك يان مرۆيەكى وەك من بى. تۆ زۆر خۆت لى نزيك كردمەو. تۆ تەنيا جار يكيش خۆت نيشان من نەداو. بەو جۆرەى بۆت نووسيم. تۆ نەتەيشتوو من ژيانى ساكارى خۆم بژيم. لەگەل مندالەكانا كە تەواوت نەكردبوو، شەپ بەكم، سەريان بشكينم و ليم بەنەو و بچمەو بۆ مالى... تۆ مالىكشت ساز نەكردبوو. تۆ قوربنيكشت بۆ تەرخان نەكردبووم خۆم بخزینمە ئەوى و كە گەرەبووم بيم بيتەو كە ئەو قوربنا شوينى ئۆقرەگرتنم بوو. تۆ تەنانەت خوشكى برايهكت بۆ دانەنام تا لەگەليان قسە بەكم. تۆ تەنانەت پيت نەگوتم حەزم لە چيە و قينم لەچى هەلدەستى. ئەو مندالەى وا لە من ئەچى دى تۆ ئەينىرى كە ئەلى باو ئەو هين دايەيه من قينم لى هەلدەستى و لەبەر تۆ نا، نازانم بۆ دلم نايە لى بەم؟! بيكيشم بەدەميا و با وەى هەرچيت فيرت كردوو لە

بیری وەچی، تۆ ھەر پیت خۆشە وەکیشی و بنووسی: "کە ھاتبوویتە ژوور ھەناسەکەت بۆ ھەلمشتنی من ھەلدەکیشرا تا وەحەسەیم، پیم گوتی، "بەکەویتی خوشکم ئەلیم: "ئەھا ھاتوو، ئەھا وەک مێردەکەت بەتۆزی سەر مێزەکە بیانوو ناگری توورە نابیت، لیم نایا، ئەھا کاری بە بۆیەکانم نییە، ئەھا بەبەزەو تەماشای بوومەکەم دەکا کە ژیر سازیم بۆ کردوو، ئەھا پیم دەلی: پیکاسۆ لە کارەکانتا دەبینم، ئەھا ھاتوو و کورەکەمی دەبا بۆ بازار، ئەھا گۆرەوییە سوورەکانی کورەکەم لە پیتی دادەکەنی، ئەھا کورەکەمان ماچ ئەکا و ئەخاتە سەر پشنتی و بەمالەکەیان دەیکەپینی، ئەھا بەبەزەو پیم دەلی: پیکاسۆ بیزانیایە تۆ ئاوا کار ئەکەمی بەھۆی ریزی کە بۆ تۆی ھەییە، کاری نەئەکرد، مەگەر وانییە، ئەھا با قسەکانی خۆت بیر نەخەمەو چونکو دەزانم ھیچ شتیکت لە بیر ناچی، راستی! گوتبووت ئەچین سەریکی شانەدەر ئەیەین، راستی دواي ئەو شەو چووی بۆ کوئی، راستی با بیلیم کە گوتیان: شەوی چوار دەمی مانگ کوژراوی و شەلالی خوین بووی باوەریم نەکردبوو، دەبانیست باوەر بکەم ئەو قەبرەمی وا دەمبەنە سەری جەستەمی تۆی تیاہ، راستی دەبی دەفتەرەکەمت بۆ بنیەرم، راستی کورەکەمانم ناواناوە یادگار، راستی ئەگەر پیت خۆشە ناوەکەمی ئەگۆرم، راستی چوونەکەمان بوو بەچی؟"

من؟ من کەمی شتی وام گوتوو، من کەمی پیکاسۆم ناو بردوو، من کەمی ھاتوو تە دیوی تۆ تا بەبەزەو سەیری کاری تۆ بکەم، من کەمی گوتوو: گوتوو؟ دەچینە شانەدەر و سەیری مائی مرۆی نیاندرتال دەکەین؟ من کەمی ئەسلەن تۆم دیو؟ دیومی، تا غەلەتی وایکەم؟ من کەمی رۆیشتوو؟ من کەمی کوژراوم؟ من کەمی مندالەم لە تۆ بوو؟، من سەرم ناوە بە دەبەختییەکانی خۆمەو، خۆم بە ئەو گۆشتە سووتاوووە خەریک کردوو، تۆ منت بەووە خەریک کردوو، تۆ ھەر لەخۆو پەیاوو ئەویش ھەر لە خۆو شکی خستە سەر من، تۆ بزانی ھەر لەخۆو ئەو نەبوو بەژنم، ھەر لەخۆو ئەو ھیشتی دلەراوکەمی تووش بی، ھەر لەخۆو ئەو دلای لای پیس کردم، ھەر لەخۆو ئەو دەفتەرەکە و نامەکانی تۆی دۆزیووە، ھەر لەخۆو ئەو بی ئەوہی بزانی من ئەو کەسە نیم، من باوکی مندالی تۆ نیم، من تۆم نەھیناوە، من تەنیا کچیک و کوریکم ھەییە، ئەو کورەمی تۆ ھی من نییە، من ئەوانم خۆش ئەوی، ھەر لە خۆو بۆ ئەوہی پیم بلای من درۆم لەگەلا کردوو، ھەر لەخۆو ئەو، ئەو وای زانیو من خۆشم نەویستوو، و، من کلۆم سەرکردوو، ئەو بۆ ئەوہی مندالەکان بەسەر منا

به جي بيلى، به بچوونى خوى يا نازانم نازانم بات، يا نازانم بهو كارى به خوما بيمه وه. هر له خووه نهو واى بيركردبووه نهو دهباويه بيزانيايه من بي نهو هيچم. تو هر له خووه نهو نامانهت بو من به كوره كه تا دنارد. دهباويه بتزانيايه دهكرى له ناكاو همومو شتى تيك بچى. له ناكاو نازاوم بو بنيتته وه. له ناكاو منداله كانم بو دايكيان بگرين. له ناكاو بوومه له رزه به كي ده ريشترى بيا له زيانم و، له ناكاو منداله كانم تا نزكى هه تيو بوون بچن. له ناكاو بوئى سووتانى گوشت له ديوه كان راپيچ بي. له ناكاو زنه كه م به سووتاوى له بيمارستان بي. له ناكاو من بيم به دروزن.

دهمهه وي نهو دهفته رت نهو نامانهت نهو گشت قسه چه وتانهت نهو گشت هوئى داماو بيه م هموويان كووه كه م بيانسووتينم و له ميشكمى وه سرم. من دهبي تو ببينم نه م رسته يه م چه نه گوره بو نووسى نه وه ندهشم له كوره كه ت دووپات كرده وه.

نه نه باويه بهاتيايه نا، نه باويه تو م له گهل زنه كه م به راورد كرايه، نه نه باويه نهو تابلويه م لي وه رگرتيايه نه باويه بمزانيايه تو له گهل منا ناسياو نيت، نه باويه بمزانيايه هه لچوون و داچوونى مانگ توش داده گري نه باويه زنه كه شم بيزانيايه مال ويران بووى نه باويه بيزانيايه.

زنه كه م كه له بيمارستان هيناوه، دم و چاويكى باند پيچى سپى بوو. دهباويه مو به سه ريه وه نه ما بيه. له شى دهباويه وهك خالوژنمى لي بهاتيايه نيستاش هر خو شم نه وي با به منداليش له خالوژنم بترسامه كه شلووقيم بكرديه با بيانگو تايه: "نه وه بانگى خالوژن نه كه مين" و من بچوومايه نهو قوژينه ي كه نو قهره م تيا نه گرت. من كه چوو بووم بو همام له وي له شى خالوژنم ديوو كه گوشتى سوورى پيوه بهر بوو بووه وه هه ميشه به ترسه وه دهچووم بو همام دهترسام خالوژنم له وي بي قينم له همامى ژان بو له وي دهترسام. باش بوو خالوژنم و دايكم شهريان بوو. و ابرانم هر له بهر دو عاكاني من شهريان بوو. نهو داماوو چوو بووه لاي هر دكتورى عه لاجى نه بوو بوو. تو نه مانه نازانى نه مه پيشتوو كه سيش بزاني. نه ويش ناگادارى نه مانه نييه. نه سلن خالوژنشى نه ديوه. نه شى زانيوه خالوژن كه مناله كه ي مرد نه ويش سكي دا، يان به هوئى برينه كانى كه نهو شيميمايه له سه ر له شى جيى بو كردبوو، مرد. بو نه بي نهو نه مانه بزاني. رهنگه زانيبيتي، بويه گري له خوى به رداوه يا نا دو عاكاني تو گيرابووي.

من دهبوايه تۆم بکيشايه وه من دهبوايه تۆم بديايه. من دهبوايه بمزانيايه که تۆ کيتيت. دهبوايه بمويستايه که له شوينیکا بتبينم و حەقی خۆمت لى وهکەم. که هاتی تەنيا توانيم پیت بلیم زوو برۆ، با بهیهکەوه نەمانبین. تابلۆکەت له لەپى دەستما جى هیشتبوو. دهبوايه نەمەهیشتايه تۆ هیچ بلایت ئەگەر شتیکت بگوتايه دهبوايه بمگوتایا، که وایه. هەموو شتیک وایه، تۆ راست ئەکەى. من تۆم دیوه، ئەها چاوم له چاوت بریوه ئەتوانم حالەتەکەشى بگۆرم. لهگەلتا ژیاوم ئەها دەست بەناوچەوانتا دینم. ئیستاش تابلۆکەتم پێیه. ئەها لەملاى سیپایهکەى تۆوه بەرامبەرت دايدەنیم. دەرنام ئەو منى حەوت سالی لەمەوبەرە، ئەها پێشە سەرم نەپۆیوه. تۆش هین دە سالی لەمەوبەرى ئەها له کارگەى نەقاشى هەرچیم دەرکرد نەئەهاتیتە بەرچاوه و نەمەتوانی بتکیشم. ئەم کارەت هیچ له کارەکانى پیکاسۆ ناچى. ئەها هینەکەى منیش چاکم بۆ نووسى:

"باش بزانه تۆ راست ئەکەى. بەلام باش بزانه من ژنیک و دوو مندالم هەیه. باش بزانه من بێجگە ئەو رۆژە قەت تۆم نەدیوه."

من. من لیرەیا درۆم کرد، پاشان درۆکەم راست کردوه و نووسیم "باش بزانه تەنيا تۆ له خەون و خەیاڵەکانى مندالیم نا لاوتیما بوونت هەبووه، باش بزانه حەوت هەشت سالی بەدواتا گەرām، باش بزانه لەمەر مێردەکەتەوه لیکۆلینەوهم کردوو. باش بزانه کۆمەلى وینەیم لایه. ئەو هەش ئەزانى که هیچ له من ناچى. بۆ راستى وینەیهکیت بۆ دەنیرم "ئەزانم ئیستا جیگەى سووتاوى ژنەکەم ئەکزیتهوه و نازانم خۆت ئەسووتینی ناتوانى مەگین من بتسووتینم رەنگە ئەو خۆى بسووتینی! تۆش تووشت بەتووشمەوه نابى ئیتیر. ئیتیر هەموو شتیک دەتوانى له دوو چاوهوه دەست پى نەکا هەموو کەسى دەتوانى له دوو چاوهوه نەروانیتە دنیا، تۆش له دوو چاوهوه هەستم پى ناکەى که نووقابى وایه؟ وایه ...

خویندنهوهیهک بۆ چیرۆکی «ئەو نه ئەو»

عەبدولخالق یەعقوبی

ئەو چیرۆکەى خاوهنى نرخ و بەهای ئەدەبى بێت، تەنيا بەنیشاندانى هەندى مرۆف له نێو جەرگەى چەند رووداو و بەسەرھاتىکى تايبەتدا رازى نابى، بەلکو هەول دەدات سەرنجى خوینەر بۆ لای ئەو تايبەتمەندیانەى کەسایەتییەکانى رابکیشى کە پیکهینەر و خولقینەرى ئەو رووداو و بەسەرھاتانەن. له داستانیکی هونەری

سەرکەوتوودا چیرۆکنووس تەنیا بەدوای ئەویدا نییە کە پیمان بۆ «چی رووی دا؟» یان بۆمان روون بکاتەو «بۆچی ئەمە رووی دا؟» چیرۆکنووسی داھێنەر دەخواری خۆینەرەکانی تا ئەو ئاستە لە کەسایەتییەکانی بگەینێ کە ئەو خۆینەرەکانە خۆیان پەوتی رووداوەکانی چیرۆک هەلسەنگێن و لە رەگوریشەیی بەسەرھاتەکانی بکۆڵنەو و لە ھانە و ھەلسوکەوتی کەسایەتییەکان ورد ببنەو و سەرچەم ژێرخانی ماناناسی و جوانی ناسی چیرۆکە کە تاوتوێ بکەن. دیارە بۆ ئەم مەبەستە چیرۆکنووس دەبێت خواوەنی گەلەلەییەکی داستانێ بێت و ئەم گەلەلەییەش لە بەرھەمیکی ئەدەبی لە چەشنی چیرۆکدا بەھەلکەوت و ڕیکەوت دابین ناکرێ بەلکو پێویستی بەدەستە بژێرکردن و ڕیکخستن و سەرلەنوێ چێکردنەو ئەزموونی داستاننووس ھەیە.

کەواتە چیرۆک بریتییە لە گێڕانەوھەیکە خەیاڵکرد، بەلام کەم و زۆر شایانی باوەرپێکردن کە تیکەل بەھەوینی ھەقیقەتە و لە ھەمان کاتدا گۆرانکارییەکانی پێوەندیگەلی ئینسانی وینا دەکات. چیرۆک بە واتای بەدەستەوھەدانی پەيامیکی ئەخلاقێ یان غەیرە ئەخلاقێ نییە، چیرۆک واتە خستە بەرچاوی دۆزینەوھەیک لە بواری بووندا، ھەقیقەتیک لە بەستینی ژياندا. ئەو بابەتانی چیرۆک باسیان دەکات لە نێو دۆخی ئەزموون و کردەوھە مرۆفدا مانایەکی نوێ پەیدا دەکەن و جیھانیکی نوێش دەخولقێن. بەزمانیکی سادە ئەگەر سەیری و سەمەرھەبێھەیک لە چیرۆکدا ھەبێت ئەو ئی بابەتی شاراوھە نێو داستان نییە، بەلکو ئی شیوازی گێڕانەوھە ئەو چیرۆکەییە.

بەوتەیی فرانک ئۆکۆنور: «رووداو خۆی ھەمیشە بوونی ھەیە، ئەوھە رووداو نییەتی نووسەرھەکەییەتی.» لێرەدایە کە پرسی: «بەداستانی کردنی دۆخە بەرھەستەکانی مرۆف» دەبێتە بابەتیکێ گرینگ و گران بۆ چیرۆکنووس. چیرۆکنووس چی دەکات کە دۆخیکێ ناسایی ژيانی مرۆف تیکەل بەجەوھەری داستانێ داستانەکەیی دەکات و واقعیی ژيان دەکاتە واقعیی داستان؟ چیرۆکنووس بەھونەری خۆی چۆن دەگاتە ئەو ئاستەیی کە لە ڕیگای داستانەوھە ناسینی واقعیمان بۆ سانتر و چێژبەخستەر دەکات؟

ئەگەر لە دەلاقەى خويىندەنەوھىيەكى بوتىقايبىيەوھ لە چىرۆكى «ئەو نە ئەو»ى محەمەد سىدىق كەرىم پور بىروانىن رەنگە تارادەيەك بەوھلامى پرسىيارەكانى گۆرىن بگەين. لەم چىرۆكەدا كىشەى خۆشەويستىيەكى كۆنى نىوان پىاو و ژنىك لە رىگای گىرپانەوھى چىرۆكەكەوھ دەبووژىتەوھ. ديارە ئەم كىشەيە لە ژيانى ئاسايىماندا سەدان جار دووپات بووھتەوھ و دەبىت و لەوانەيە زۆر يەك لە خويىنەرانى ئەم چىرۆكەش ژيانى ئەم ئەزمونەيان تاقى كرديتەوھ، بەلام ئەو سنوورەى ئەم چىرۆكە لە ئەزمونى تاكە كەسى ژيانى ئاسايى جيا دەكاتەوھ زەكردنەوھى مەملانى دوو تىروانىنە بۆ ئەم كىشە كۆنەى خۆشەويستى: تىروانىنى پىاوھكە و تىروانىنى ژنەكە. لەم چىرۆكەدا رووبەرووبوونەوھى نىوان ئەم دوو تىروانىنە دواچار مەملانى نىوان خەون و خولياكانى دوو مرۆفمان بۆ روون دەكاتەوھ: پىاوھكە، ئەو مرۆفەى كە ناخوازى لەسەر دەستى يادى رابردووى عىشقىكى دىرىن بناغەى مالى ژيانى ھەنووكەى بىرمىنى، ژنەكە، ئەو مرۆفەى كە دەبەوئى لە پشكۆى بىرەوھرى عىشقى بەسەرچوو بەلام نەمردووى جارانى ئاگرى پىوھنديەكى نوئى ھەلايىسىنى.

چىرۆكنووس بۆ ئەوھى ئەم مەملانىيە لە دوو توپى گىرپانەوھىيەكى تاك ھىلى و بى گرىوگۆلدا نەخاتە بەردەست و تاو و تەئسىرى جوانى ناسانەى چىرۆكەكەى بەچەندىن رەھەندى پر پىچ وپەناى تەكنىكىدا تىپەرىنى و خويىنەر لە چىكردنى ماناگەلى رووداوەكاندا بەشدار و خاوەن ھەلوئىست بكات ئاخافتنى ژنەكە دەخاتە سەرزارى ئەو نامانەى كە بۆ پىاوھكە نووسىونى و پەيغىنى پىاوھكەش لەو شوپانە دەردەخات كە بەشىوھىيەك دژ كرددەوھىك (واكنش) بەو قسانە دىننە ئەژمار:

تۆ بۆت دەنووسىم و بۆ دەتنووسى؟ «ھەموو ھەولم ئەوھ بوو تۆ وەبىنم و لە شوپىكى ناديارا لە ھەلاوى ھەناسەكانت چىژ بەرم ...»

من؟ من لە راستىدا بوونم نەبوو. بووم؟ نەبووم، تۆ دەتويست بىم و نەبووم. تۆ دەتويست، بىم و نەبووم تا بىم. ...

خالى سەرنج راكيش ئەوھىيە كە پاشماوھى رووداوەكانى نىوان ئەم دوو كەسايەتییەكە وەك ئاماژەى پى دەكرى «لە دوو چاوەوھ دەستى پىكرا».

لە ھەناوى ئەم مەملانىيانەوھ وەدەردەكەون و بى ئەوھى چىرۆكنووس راستەوخۆ

بمانگوازیتەوہ بۆ رابردوو و پروداوہکانی ئەو کاتەمان پێ نیشان بدات لە دوو توپی ئەم گێرانەوانەدا بۆمان روون دەکاتەوہ. بۆ نموونە پروداوی گرینگی خۆسووتاندنی ژنی وەرگێر دواي پیزانینی بەکیشەى خۆشەووستی نیوان وەرگێر (من) و کۆنە گراویبەکەى (تۆ) لەم چەشنەى، بەلام ئەو پروونکردنەوہیە خۆى بەشێوہیەکی لە کتوپر و بى زەمینە نییە و نووسەر لە چەشنی لەتەکانی پازیلک ھەر جارە و ئاماژە بەسەرەداویکی ئەم مەسەلەى دەکات:

قۆناغى ۱- من کەى منداڵم لە تۆ بوو؟ من سەرم ناوہ بە بەدبەختیەکانی خۆمەوہ. خۆم بە ئەو گۆشتە سووتاووہ خەریک کردوہ. تۆ منت بەوہوہ خەریک کردوہ. قۆناغى ۲- لە ناکاوا منداڵەکانم تا نزیکى ھەتیو بوون بچن. لە ناکاوا بۆنى سووتانى گۆشت لە دیوہکان راپیچ بى. لە ناکاوا ژنەکەم بەسووتاوى لە بیمارستان بىت.

قۆناغى ۳- ژنەکەم لە بیمارستان ھیناوە دەم و چاویکی باندپىچى سى بوو. دەبوايە موو بەسەرییەوہ نەمابايە، لەشى دەبوايە وەک خالۆژنمی لى بەھاتايە. قۆناغى ۴- ئەزانم ئیستا جیگەى سووتاوى ژنەکەم ئەکریتەوہ و نازانم تۆش خۆت ئەسووتینی، ناتوانی مەگین من بتسووتینم.

ئەم مەنتقە، واتە گێرانەوہى شێوہ پازیلی، سەرلەبەرى تان و پۆی چیرۆکەکە دەگریتەوہ و ئەم حالەتەش لەگەڵ خودی بابەتى چیرۆکەکە کە ھەلگری تەمومژە وھەقیقەتى پروت ناشى بەتەواوى و ریک وراست لای بەکێک لە دوولایەنە بىت، یەکدەگریتەوہ. ئەم تەمومژە لە ھەندى شوین تەنانەت دەبیتە دژوازی نیوان دوو کەسایەتیە سەرەکیەکە:

(ژنەکە): «ھاتبوویت و بەرگە سوورەکەت لە سەرتاپای داپۆشیبووی لە ژیر سىبەرى دیوارەکەدا دەدرەوشایەوہ....»

(پیاوہکە): «من؟ من چۆن پىت بلیم؟! من ھىچ حەزم لە بەرگی سوور نییە. چۆن بۆت بنووسم؟! تەنانەت قىنم لە گۆرەوى سوورە».

یان دەبیتەجۆرێک لە گومان لەسەر راستى و ناراستى گێرانەوہ: «باش بزانیە کە تۆ راست ئەکەى. بەلام باش بزانیە من ژنیک و دوو منداڵ ھەيە.

باش بزانە من بئجگە ئەو رۆژە قەت تۆم نەدیوھ.»
من. من لیرەیا درۆم کرد. پاشان درۆکم راست کردوھ و نووسیم: «باش بزانە
تەنیا تۆ لە خەون و خەیاڵەکانی منالیمنا نا لاویتیمنا بوونت ھەبووھ.»
ئەم تەمومژ و گومانانە وامان لی دەکات کە ئەم پرسیارە پروپەرەیی خۆمان وەگ
خوینەر بکەینەوھ کە ئەم وەرگێرە تا چ ئاست و ئەندازەبەک ئەو شتە ی کە دەربارە ی
خۆی و کەسی بەرامبەر ی دەگێریتەوھ جیگای باوەرە؟ ئەم وەرگێرە بەجۆرێک لە
خۆی و ژنەکە ی بەرامبەر ی و ژنە سووتاوھکە ی خۆی دەدویت کە لە راستیدا لە
شێوھ ی تەفسیر و تەعبیری ئەو بۆ رووداوھکان و کەسەکانی دەورەبەر ی دێدۆنگ
دەبین و ناچارین بلیین لەم چیرۆکە دا وەرگێرێک ئەرکی گێرانەوھ ی لە ئەستۆیە کە
زۆر شایانی متمانە پی کردن نییە. ئەم قسە یە تەنانەت بۆ ژنەکەش وەر راست
دەگەر ی ئەو کاتە ی باسی کوژرانی پیاوھکە دەکات و پاشان پیاوھکە حاشا لەم
بۆچوونە ی دەکات:

(ژنەکە): «... راستی بابیلیم کە گوتمان: شەوی چوار دە ی مانگ کوژراوی و شە لالی
خوین بووی باوەر م نەکردبوو.»

(پیاوھکە): «... من کە ی رۆیشتووم؟ من کە ی کوژراوم؟ ...»

بەگورتی لەم چیرۆکە دا گێرانەوھ لەسەر ھێلێکی مارپێچ دەروا تە پیشی و ھیچ کام
لە لایەنەکانی گێرانەوھ بەتەواوی جیی متمانە نین و پر پێچوپەنایی و پر راز و
رەزمیی ئەم پێوھندییە کۆنە لە نیو پیکھاتە ی چیرۆکە کەشدا رەنگی داو تەوھ. دیارە
چیرۆکنووس لەم داستانە دا گێرانەوھ ی چەشنی شەپۆلێک بەدەستەوھ داوھ کە ئەم
ساتە لە بەرزاییدایە و ساتیکی تر لە نزما یی، یان وینە ی ھەوریتک کە ھەر ئانیک
شکلێک وەخۆ دەگر ی.

ئەوھ خوینەرە کە لە کارلیک و ئاوی تەبوونی سەر لەبەر ی رەگەزەکانی چیرۆک
بەرافە ی تاییەت بەخۆی دەگات و چیرۆک لە بۆتە ی تیروانینی خۆیدا قال دەکاتەوھ و
جیھانیک ی نووی لی بەرھەم دینی.